

ಹೊಸ ಬದುಕಿಗೆ ಬೆಳಕು

ಎಲ್ಲರ ಬದುಕೂ ಏರುಪೇರುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತವೆ. ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಎಷ್ಟಿದ್ದರೂ ಸರಿ, ಹಲವು ಬಾರಿ ಸೋತು ಸುಣ್ಣವಾಗುತ್ತೇವೆ. ಗೆಲುವುಗಳು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಪ್ರಚಂಡ ಉತ್ಸಾಹ ನೀಡುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಮುಗ್ಗರಿಸಿ ಬಿದ್ದು ಏಟು ತಿನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಇಂಥ ಏರಿಳಿತಗಳಿಂದ ಸಾಗುವ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲವೂ 'ಬದುಕೆಂದರೆ ಹೀಗೆ' ಎಂದು ನಮಗನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. 'ನಾನೇಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸೋಲುತ್ತೇನೆ, ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಷ್ಟ ಬಂದೊದಗುತ್ತದೆ?' ಎಂದೇ ನಾವು ಹತಾಶೆಗೊಳಗಾಗುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಗೆದ್ದ ಸಂದರ್ಭ, ಹುಮ್ಮಸ್ಸಿನ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ಆಡ್ಡಿ-ಆತಂಕ, ತೊಂದರೆಗಳು ತಿಂದುಹಾಕುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸುಲಭವಾಗಿ ನಾವು, 'ಯಾಕೋ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಾರವೇ ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ದಿನ ಬೆಳಗಾದರೆ ಚಿಂತೆ, ಖಿನ್ನತೆ, ಬೇಜಾರು. ಇತರರ ಬಳಿ ಹೇಳಿ ಹಗುರವಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಚೈತನ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಡುವಯಸ್ಸು, ವೃದ್ಧಾಪ್ಯ ಬಂದರಂತೂ 'ವೃದ್ಧಸ್ವಾವತ್ ಚಿಂತಾಮಗ್ನಃ' ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವಾಗಿಯೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆತಂಕಕಾರಿ ವಿಷಯವೆಂದರೆ, ಆಧುನಿಕರೇನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಯುವಕರಲ್ಲಿ, ವೃತ್ತಿನಿರತ ತರುಣರಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಹದಿಹರೆಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಂತೆ, ಖಿನ್ನತೆ, ಭ್ರಮ ನಿರಸನ ಇವು ಬಗೆಹರಿಯದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ಶೈಲಿಯ ಜೀವನ ನಡೆಸುವ ನಗರಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜ. ಇಂಥವರಿಗೆಲ್ಲ ಹಲವು ಬಾರಿ ಕಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯಿದು: ನಮಗೂ ಹೊಸ ಬದುಕು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ?

ಹೊಸ ಬದುಕಿನ ಬಯಕೆ

ಕೇವಲ ಹತಾಶೆಗೊಳಗಾದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಯಶಸ್ವಿಗಾಗಿ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೆಲೆಗಾಗಿ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವವರಿಗೆಲ್ಲ ಹೊಸ ಬದುಕಿನ ಬಯಕೆ ಆಗಾಗ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ತನ್ನಿಂದ ಏನು ಮಾಡುವುದೂ ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಖಾತ್ರಿಯಾದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುವುದಾದರೂ ಏನು? ಮುಳುಗುವವನಿಗೆ ಹುಲ್ಲುಕಡ್ಡಿಯ ಆಸರೆ ಎಂಬಂತೆ, ಎಲ್ಲೋ ಏನೋ ಒಂದು ಬಗೆಯ ದಾರಿ ಕಾಣಿಸಬಹುದು, ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಸಹಾಯ ಒದಗಿ ಬರಬಹುದು, ದೀರ್ಘಕತ್ತಲೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದೆಡೆ

ಬೆಳಕಿನ ರೇಖೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬ ಕ್ಷೀಣವಾದ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಹಲವರದು. ಜೀವನವನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ಇಂಥ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಿಂದ, ದೂರದ ಆಸೆಗಳಿಂದ ಮಾತ್ರ.

ಈ ರೀತಿಯ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೂ ಕಾರಣಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅಗೋಚರವಾದ ಕಡೆಯಿಂದ, ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಯ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿರುತ್ತದೆ, ಅವನ ಬದುಕೆಲ್ಲವೂ ಬದಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕ್ರಮೇಣ ಅವನು ಹಳೆಯ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಿವಾರಿಸಿಕೊಂಡು, ಮೈಕೊಡವಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಇಂಥ ಉದಾಹರಣೆಗಳೇ ಅವರ ಪಾಲಿಗೆ ಆಶಾಭಾವವನ್ನು ಮೂಡಿಸುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ವಸ್ತು, ವ್ಯಕ್ತಿ, ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವೂ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಇಲ್ಲಿನ ಆಗುಹೋಗುಗಳಿಗೆ ಅನಂತ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಹಿಂದಿನ ಅನುಭವಗಳಿಂದ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳ ಅವಲೋಕನದಿಂದ ನಾವು ಎಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಊಹೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನ, ಶ್ರಮ, ಯೋಜನೆ ಫಲಕಾರಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಒಂದೆರಡು ಪ್ರಯತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಸೋಲು ಕಂಡವರು ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಹತಾಶೆಗೊಳಗಾದರೆ, ಇನ್ನಿತರ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೇನು ಎಂದು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ, ಫಲಕಾರಿಯಾದ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ? ಕಲಿಕೆಯೇ ಜೀವನದ, ಜೀವಂತಿಕೆಯ ಲಕ್ಷಣ. ಪ್ರತಿದಿನವೂ, ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣವೂ ಜಗತ್ತು ನಮಗೆ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಅರಸುತ್ತ ಹೋಗುವುದೇ ಜೀವನವಲ್ಲವೇ?

ಹೊಸ ಶಕ್ತಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುವುದು?

ವೈಫಲ್ಯ, ಹತಾಶೆಗಳಿಂದ ಸೋತುಹೋದವರಿಗೆ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ತಡೆಯೆಂದರೆ ಇದು: ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಚೈತನ್ಯ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರಬೇಕು? ಸೋಲಿನ ಮೇಲೆ ಸೋಲು, ಸಾಲದ ಮೇಲೆ ಸಾಲದ ಹೊರೆ. ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯಿಂದ ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಚಿಂತೆಗಳು. ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಹಾಯವೂ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ; ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೇನು ಪರಿಹಾರ?

ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮರೆತುಹೋಗುವ ಒಂದು ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರವೆಂದರೆ, ಅಂಥ ಶಕ್ತಿ, ಚೈತನ್ಯ, ಸಹಾಯಗಳು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಬರುವುದಿಲ್ಲ; ಅವು ನಮ್ಮೊಳಗೆಯೇ ಮನೆ ಮಾಡಿವೆ. ನಮಗೆ ಅದರ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ, ಅಸಹಾಯಕರಾಗಿ ದಿಕ್ಕು ತೋಚದೆ ನರಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಅಷ್ಟೆ. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ನುಡಿಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು: “ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೀವು ಶ್ರದ್ಧೆ ಇಡಿ. ನಿಮಗೆ ಲೌಕಿಕ ಸಂಪತ್ತು ಬೇಕಾದರೆ ಸಾಹಸದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ. ಲಭಿಸಿಯೇ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಉದಾತ್ತ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ತುಂಬಿ, ಅವನ್ನೇ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸಿ. ಅವುಗಳಿಂದ ಪ್ರಚಂಡ ಕರ್ಮ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು... ಇಲ್ಲ, ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಎಂದಿಗೂ ಹೇಳಬೇಡಿ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಅನಾದಿ, ಅನಂತರು. ನಿಮ್ಮ ಸಹಜ ಸ್ವಭಾವದೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಕಾಲ-ದೇಶಗಳೂ ಗಣನೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಏನನ್ನಾದರೂ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ನೀವು ಮಾಡ ಬಲ್ಲೀರಿ. ನೀವು ಸರ್ವಶಕ್ತರು.”

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸನಾತನ ತತ್ತ್ವವಾದ ವೇದಾಂತವು ಸಾರುವ ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾದ, ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಸತ್ಯವಿದು. ನಮ್ಮೊಳಗೆಯೇ ಎಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವುದಷ್ಟೇ ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯ. ಹೇಗೆ ಅದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವುದು? ಉದಾತ್ತ ಚಿಂತನೆಗಳಿಂದ, ದೇಹ-ಮನಸ್ಸು-ಬುದ್ಧಿಗಳ ಸಮರ್ಪಕ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಹಾಗೂ ಶ್ರದ್ಧೆ, ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಂದ. ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತರಾಗಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಕಲಿಯಲು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಹಾವ್ಯಕ್ತಿಗಳ, ವೀರಾಧಿವೀರರ, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರಂತಹ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮಹಾಪುರುಷರ ಜೀವನ-ಆದರ್ಶಗಳಿವೆ; ಅವರ ಜೀವನ ಹಾಗೂ ಉಪದೇಶಗಳ ಅನುಸರಣೆ — ಇಷ್ಟರಿಂದಲೇ ನಾವು ನಮ್ಮೊಳಗಿರುವ ಎಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ-ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿಸಬಲ್ಲೆವು.

ನೂರು ಸಲಹೆಗಳ ಗೊಂದಲ

‘ಕೆಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಬುದ್ಧಿ’ ಎಂಬ ಗಾದೆಯ ಮಾತಿದೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾನಸಿಕ ತೊಳಲಾಟ, ಖಿನ್ನತೆ, ಹತಾಶೆಗಳಿಂದ ಕಂಗೆಟ್ಟು, ‘ನಾನು ಅತ್ಯಂತ ನಿರುಪಯೋಗಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟೆ’ ಎಂಬ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡ ಬಳಿಕವಷ್ಟೇ ಅನೇಕರು ಹಲವು ಕಡೆ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣ, ಹಿರಿಯರ ಸಲಹೆ, ತಿಳಿದವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಇವುಗಳ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದವರಿಗೆ ಇಂತಹ ಮಾನಸಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ವಿಧಾನ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೋ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವೈಫಲ್ಯವುಂಟಾದಾಗ ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ — ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಒದ್ದಾಡುವವರಿಗೆ, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಯಾರ ಸಲಹೆ-ಸಹಾಯ ಪಡೆಯಲಿ ಎಂಬುದೇ ತಿಳಿಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರರ ಸಲಹೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಅವರು ವೃದ್ಧರ ಬಳಿಗೋ, ಕೌನ್ಸಿಲಿಂಗ್ ಸೆಂಟರ್‌ಗಳಿಗೋ, ಮಾನಸಿಕ ತಜ್ಞರ ಬಳಿಗೋ, ಆಶ್ರಮಗಳಿಗೋ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಹತ್ತು ಕಡೆ ಹತ್ತಾರು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು

ಕೇಳುತ್ತಾರೆ; ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಸಲಹೆ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿ. ಎಲ್ಲ ಸಲಹೆಗಳ ಗೊಂದಲದಿಂದ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕಂಗೆಡುತ್ತಾರೆ. ಈತನ ಸಮಸ್ಯೆಯೇನು, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು, ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಮಾರ್ಗ ಯಾವುದು ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಅಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಯೋಗ್ಯ ಸಲಹೆ ನೀಡುವ ಉತ್ತಮರೂ ಇಲ್ಲದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಂಥವರು ವಿರಳ, ಇದ್ದರೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರೊಂದಿಗೆ, ಹಣ ಗಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹತ್ತಾರು ಬಗೆಯ ನಿರುಪಯೋಗಿ ಸಲಹೆ ನೀಡುವ, ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂ ಇಲ್ಲದಿಲ್ಲ. ಭವಿಷ್ಯ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ, ಮಂತ್ರತಂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಉತ್ತಮ ಭವಿಷ್ಯ ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವ ಭರವಸೆ ನೀಡುವ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಆಧುನಿಕ ಪಂಡಿತರುಗಳಿಗೂ ಬರವಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸಲಹೆಗಳ ಗೊಂದಲದಿಂದ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕುಗ್ಗಿಹೋಗುವ ಸಂಭವವೇ ಅಧಿಕವೆಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಹತಾಶೆಗೊಳಗಾದವರು ಮೊದಲು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು: ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತನಗೆ ಎದ್ದು ನಿಂತು, ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ಮೊದಲು ಜಾಡ್ಯವನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆಯಬೇಕು. ಕಂಗೆಡಿಸುವ, ಚಿಂತೆಗಳನ್ನು ಮೂಡಿಸುವ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲವಾಗಿಸಬೇಕು. ಸರಿ ಯಾದ ಆಲೋಚನೆ, ಯೋಗ್ಯ ತಿಳುವಳಿಕೆ, ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅರಿವು ಇವುಗಳನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಯಾರೂ ಎಲ್ಲ ಅರಿವನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ನಾವು ಇತರರಿಂದಲೋ, ನಮ್ಮದೇ ಅನುಭವದಿಂದಲೋ ಕಲಿತುಕೊಂಡೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ — ಹಣ, ಕಾರ್ಯಕುಶಲತೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, (ಕೃಷಿಗೆ) ಭೂಮಿ — ಯಾವುದೇ ಆಗಿರಲಿ, ಅದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಪವಾಗಿರಲಿ, ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ ಎಂದು ಮೊದಲು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕ್ರಮೇಣ ಸಂಪನ್ಮೂಲವನ್ನು ದೃಢಗೊಳಿಸುತ್ತ, ವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುತ್ತ ಹೋಗಬಹುದು. ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಅದು ನಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಪೋಷಿಸುವುದಲ್ಲದೆ, ಇನ್ನೂ ಹತ್ತಾರು ಜನರಿಗೆ ಜೀವನ ಪೋಷಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು.

ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನದ ಫಲ

ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತ ತನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದ. “ನನಗಿನ್ನು ವಯಸ್ಸಾಯಿತು. ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ಜೀವನ ಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಸತ್ತು ಹೋದೇನು. ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಯುವಕರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ಮುಂದೆ ಹೇಗೆ ಜೀವಿಸಬಲ್ಲೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಅರಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ” ಎಂದ. ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯವನು ಕೇಳಿದ, “ಅದೇಕೆ ಅಪ್ಪಾ, ನೀವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನಮಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ?” ಕಿರಿಯವನು ಏನೂ ಮಾತನಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ. ತಂದೆ ಹಿರಿಯ ಮಗನತ್ತ ನೋಡಿ, “ನಾನು ದುಡಿದು

ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದೇನೆ, ನಿಜ. ನನಗೆ ಅದು ತೃಪ್ತಿ ನೀಡಿದೆ. ಆ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ನೀಡಬಹುದು, ಆದರೆ ಅದು ನಿಮ್ಮದಾಗದು. ನೀವೇ ದುಡಿದು ಸಂಪಾದಿಸಿ. ಆಗ ಅದು ನಿಮ್ಮದಾಗುವುದು.” ಆಗ ಹಿರಿಯ ಮಗನಿಗೆ ತಾನೇ ಸಂಪಾದಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದು ತೋಚದಾಯಿತು. “ನಾವು ಸುಖದಲ್ಲೇ ಬೆಳೆದಿದ್ದೇವೆ. ಓದು ಬರಹ ಬಿಟ್ಟರೆ ಏನೂ ಕಲಿತಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾವೇ ದುಡಿಯುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?” ಎಂದು ಅವನು ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ತಂದೆ, “ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಬೇರೆ ಊರುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ. ನಿಮ್ಮ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಾನು ನೀಡುವ ಮೂಲಧನವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ. ಎಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೀರೋ ನೋಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ. ಮರುದಿನವೇ ಅವನು ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಕರೆದ. ಹಿರಿಯ ಮಗನಿಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನೀಡಿದ. “ಇದೇ ಮೂಲಧನ. ಇದನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಬಳಸಿ, ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡು” ಎಂದ. ಅನಂತರ ಎರಡನೇ ಮಗನನ್ನು ಕರೆದು ಒಂದೇ ಒಂದು ಭತ್ತವನ್ನು ನೀಡಿ, “ಇದೇ ನಿನ್ನ ಮೂಲಧನ. ಹೇಗೆ ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೀಯೋ ನೋಡು” ಎಂದು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ.

ಮೊದಲನೆಯ ಮಗ ಹಲವು ಊರುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸುತ್ತಾಡಿದ. ಹಲವು ಮಂದಿ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಿದ. ವ್ಯಾಪಾರ ಆರಂಭ ಸೋಣ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಯೋಚಿಸಿ, ಅಂಗಡಿಯೊಂದನ್ನು ತೆರೆದರು. ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ವೃದ್ಧಿಯಾಯಿತು. ಇನ್ನೇನು, ಅಂಗಡಿಯ ಅವರಿಗೆ ಭಾರೀ ಲಾಭವನ್ನು ತರಲಾರಂಭಿಸಿದೆ ಎನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ಸೊತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಅಪಹರಿಸಿ ಪರಾರಿಯಾದ. ದಿವಾಳಿಯಾದ ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕೋ ತಿಳಿಯದೆ, ಸ್ನೇಹಿತರಲ್ಲಿ ಕಿಚ್ಚು ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಆರೋಪ, ಪ್ರತ್ಯಾರೋಪಗಳಿಂದ ಜಗಳವಾಡುತ್ತ, ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಮೊದಲನೆಯ ಮಗನನ್ನೇ ಅಪರಾಧಿಯನ್ನಾಗಿಸಿ, ಆ ಊರಿನಿಂದ ಓಡಿಹೋದರು. ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲ ಮೂಲಧನವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅವನು ಮನೆಗೆ ಮರಳಿದ.

ಎರಡನೇ ಮಗ ಒಂದೇ ಒಂದು ಭತ್ತವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಆ ಊರಿನಿಂದ ಹೊರಟ. ಊರ ಹೊರಗೆ ಒಂದು ಮರ ದಡಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಭತ್ತವನ್ನೇ ನೋಡತೊಡಗಿದ. ಇದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯೋಚನೆ ಹೊಳೆಯಿತು: “ಒಂದು ಭತ್ತವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಂದೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಲ್ಲೇನೋ ವಿಶೇಷ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಈ ಭತ್ತವನ್ನು ಪೈರು ಮಾಡಿದರೆ, ಅದು ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿ ಬೆಳೆದರೆ, ಅದರಿಂದ ನೂರು ಭತ್ತಗಳಾಗುವವು. ಆ ನೂರರಿಂದ ಸಾವಿರ, ಸಾವಿರದಿಂದ, ಲಕ್ಷ ... ಓಹೋ! ಅರ್ಥವಾಯಿತು.” ಭತ್ತದೊಳಗೆ ಅನಂತ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ, ಆ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ತಾನು ಅರಿಯಲೆಂದೇ ತಂದೆ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಯೋಗ್ಯ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅವನು ಆ ಭತ್ತವನ್ನು ಬಿತ್ತಿ

ಪೈರು ಮಾಡಿದ. ಪೈರನ್ನು ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುತ್ತ ಹೋದ; ಯೋಗ್ಯ ಕೃಷಿಕನಾದ. ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿ, ಸಂಪತ್ತು ಗಳಿಸಿದ.

ಅವನು ಮರಳಿ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ. ತಾನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಅಪಾರ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲ ತಂದೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ. ಅವನ ತಂದೆ ಆಗ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದಿದ್ದ. ಹಿರಿಯ ಮಗ ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೇ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಕಿರಿಯ ಮಗನ ಕಥೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿದ ತಂದೆ, ಹಿರಿಯ ಮಗನನ್ನು ಬಳಿಗೆ ಕರೆದು ಹೇಳಿದ, “ನೋಡು, ನಿನ್ನ ತಮ್ಮ ಜೀವನ ಎಂದರೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದಾನೆ. ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮೂಲಧನ ಒಂದೇ ಒಂದು ಭತ್ತ. ಇಂದು ಅವನು ಸಾವಿರ ಮೂಟೆ ಭತ್ತ ತಂದು ಹಾಕಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ನಾನು ಭತ್ತದ ಮೂಲಕ ನೀಡಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಬದುಕುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು. ನಿನಗೂ ನಾನು ಅದನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನೀನು ಕಲಿಯಲಿಲ್ಲ.” ಹಿರಿಯ ಮಗನಿಗೆ ಅದು ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ತಮ್ಮನ ದುಡಿಮೆ, ಶ್ರಮ, ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಕಂಡು, ಅವನಲ್ಲೂ ಹೊಸ ಜೀವನದ ಬೆಳಕು ಮಿಂಚಿತು.

ಜೀವನ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳಲು ಉತ್ತಮ ಭಾವನೆಗಳು ಬೇಕು. ಅಂಥ ಭಾವನೆಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬರಬೇಕಾದರೆ, ದೈಹಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಹಾಗೂ ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಉತ್ತಮವಾಗಿರಬೇಕು. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಕಲಿಯುವ ಗುಣ, ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹಿತಕರವಾದ ಸ್ನೇಹಸಂಬಂಧ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಸತತ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇವುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಉದಾಹರಣವಿಲ್ಲದೆ ಶ್ರಮಪಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯೋಗ್ಯ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆದೇ ತೀರಬೇಕು. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬಲ್ಲ ಮನಃಶಕ್ತಿ, ದೃಢ ವಿಶ್ವಾಸ, ಆತ್ಮಶ್ರದ್ಧೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. “ನಾವು ಏನಾಗಿರುವೆವೋ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವೇ ಹೊಣೆ. ನಾವು ಏನಾಗಿಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯಿರುವುದೋ, ಹಾಗಾಗಲು ಶಕ್ತಿಯು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದು” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು. ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಉಪದೇಶದ ನುಡಿಗಳು ಎಂತಹ ಸೋಲು, ಚಿಂತೆ, ಹತಾಶೆಗಳ ನಡುವಿನಿಂದಲೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಬಡಿದಿಬ್ಬಿಸಿ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಪೂರ್ಣವಾಗಿವೆ. ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ಕೃತಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನವೊಂದೇ ಹಲವರ ಬದುಕನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದೆ, ಈಗಲೂ ನಿರಂತರ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ✨

ಏಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು

೧೧	ಬುಧವಾರ	ಏಕಾದಶಿ
೧೮	ಬುಧವಾರ	ಶ್ರೀ ಬಸವ ಜಯಂತಿ
೨೦	ಶುಕ್ರವಾರ	ಶ್ರೀ ಶಂಕರ ಜಯಂತಿ
೨೧	ಶನಿವಾರ	ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜ ಜಯಂತಿ
೨೬	ಗುರುವಾರ	ಏಕಾದಶಿ
೨೯	ಭಾನುವಾರ	ಶ್ರೀ ಬುದ್ಧ ಪೂರ್ಣಿಮೆ